

Falling into the Mikvah

1. משנה מסכת מקוואות ה:ו

גל שנתלש ובו ארבעים סאה ונפל על האדם ועל הכלים טהורים

Is there a need for Kavvanah?

2. ערוך השולחן יורה דעה קכ"ד

ולפ"ז גם ע"י עכו"ם אינו מועיל [שם] וקטן בר כוונה הוא כשמלמדים אותו שיכוין לטהר אבל עכו"ם אדעתא דנפשיה עביד

3. תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף יח:יט.

תנו רבנן: הנוטל ידי, נתכוון - ידי טהורות, לא נתכוון - ידי טמאות. וכן המטביל ידי, נתכוון - ידי טהורות, לא נתכוון - ידי טמאות. והתניא: בין נתכוון בין לא נתכוון - ידי טהורות! - אמר רב נחמן: לא קשיא; כאן - לחולין, כאן - למעשר. ומנא תימרא דחולין לא בעו כוונה - דתנן: גל שנתלש ובו ארבעים סאה, ונפל על האדם ועל הכלים - טהורין. קתני אדם דומיא דכלים, מה כלים דלא מכווני - אף אדם דלא מכוין.

4. תלמוד בבלי מסכת חולין דף לא עמוד א

אתמר: נדה שנאנסה וטבלה - אמר רב יהודה אמר רב: טהורה לביתה ואסורה לאכול בתרומה, ור' יוחנן אמר: אף לביתה לא טהרה. א"ל רבא לר"ג, לרב דאמר: טהורה לביתה ואסורה לאכול בתרומה, עון כרת הותרה, איסור מיתה מיבעיא? אמר ליה: בעלה חולין הוא, וחולין לא בעי כוונה.

5. שולחן ערוך יורה דעה הלכות נדה סימן קצח:מח

נדה שטבלה בלא כוונה, כגון שנפלה לתוך המים או שירדה להקר, הרי זו מותרת לבעלה. הגה: ויש מחמירין ומצריכין אותה טבילה אחרת (ב"י בשם רשב"א ור' ירוחם ורוקח והגהות אשיר"י); ויש להחמיר לכתחלה.

6. שולחן ערוך יורה דעה קכ:טו

אם הטביל כלים על ידי עובד כוכבים, עלתה להם טבילה

7. ב"ח יורה דעה סימן קכ

ונראה דפסק כרב פ"ב דחולין (דף ל"א א) דנדה שנאנסה בטבילה אינה צריכה טבילה אחרת כדפסק הרמב"ם (מקוואות פ"א ה"ח) אבל למאי דקיימא לן כרבי יוחנן התם וכרוב פוסקים דצריכה טבילה אחרת הכא נמי גבי טבילת כלים צריך טבילה אחרת בלא ברכה וכן בנטילה צריך נטילה אחרת בלא ברכה עיין לקמן סוף סימן קצ"ח (עמ' שמג סל"ו ד"ה הבית יוסף) וסימן ר"א (עמ' שסד ובב"ח שם ס"י ד"ה ומ"ש הילכך) בדין גל שנתלש ולעיל סימן ג' בדין שחיטה בלא כוונה ובמה שכתבתי לשם (ס"ג ד"ה והאי) בס"ד. ולפי זה נראה הא דפסק בשולחן ערוך (סט"ו) דאם הטביל כלים ע"י גוי דעלתה להם טבילה והיא תשובת הרשב"א שהביאו בית יוסף משום דפסק כרב דנדה שנפלה מן הגשר אינה צריכה טבילה אחרת [אבל] לדידן דמצרכינן בנדה טבילה אחרת בלא ברכה הכא נמי אם טבלו גוי צריך טבילה אחרת ואף על גב דהרשב"א מצרף עוד טעם אחר להוראתו דעלתה לו טבילה אפילו הכי נראה דעיקר טעמו הוי משום דפסק כרב ואם כן לדידן צריכה טבילה אחרת

8. ש"ך יורה דעה קכ:כח

עלתה להם טבילה - כתב הב"ח דעיקר טעמו של הרשב"א הוא משום דפסק כרב בפ"ב דחולין (דף ל"א א) דנדה שנפלה בלא כוונה עלתה לה טבילה, אבל לדידן דקי"ל לקמן ס"ס קצ"ח כר"י דנדה בעי כוונה ה"ה הכא לא עלתה להן טבילה עכ"ד. וקשה דהא הרשב"א פסק כר' יוחנן גבי נדה ומביאו ב"י ס"ס קצ"ח! אלא עיקר טעמו של הרשב"א הוא דטבילה דהכא שאני כמו שהביא בס"ס זה דבריו דמחלק כן וכ"כ בת"ה ס"ס רנ"ז דאפילו מ"ד גבי נדה בעי כוונה מאן לימא לן דהך טבילה בכלי דאינה מטומאה לטהרה ואינה אוסרת מה שבא לתוכה קודם הטבילה ואינה אלא גזירת הכתוב מנ"ל דבעי כוונה עכ"ל וכן נראה דעת הרב שסתם כאן כדברי המחבר (ולקמן ס"ס קצ"ח גבי נדה פסק דצריך טבילה אחרת)

9. ערוך השולחן יורה דעה קכ:יד

ולבד זה נ"ל דהא בנדה קי"ל בש"ע לקמן סוף סי' קצ"ח כהרמב"ם דלא בעי כוונה ורק רבינו הרמ"א חשש שם לדעת המחמירים והוא עצמו כתב שם רק דיש להחמיר לכתחלה ע"ש וכיון דבעיקר הדין קי"ל לכן בכלים גם לכתחלה אין להחמיר ושם החמיר לכתחלה משום דהוי איסור כרת

But can we trust that it was done?

10. תוספות מסכת פסחים דף ד עמוד ב

הימננהו רבנן בדרבנן - אף על גב דכל דבר שהוא בידם מהימנינן להו לנשים ועבדים ואפילו מדאורייתא דמעשים בכל יום שאנו מאמינים לאשה ועבד על השחיטה ועל הניקור ובפ' המדיר (כתובות עב. ושם) גבי מאכילתו שאינו מעושר משמע שסומך עליה לענין חלה ומעשר מכל מקום גבי בדיקת חמץ אע"ג דבידם מ"מ אי הוי מדאורייתא לא מהימנינן להו משום דאיכא טירחא יתירתא וצריך דקדוק גדול

11. ערוך השולחן אורח חיים תלז:ז

והאידינא נשי דידן בודקות יותר בטוב ומחטטין אחר משהו חמץ ורוחצין ומנקין כל המקומות ומדקדקות יותר מאנשים:

12. שולחן ערוך יורה דעה קכ:יד

אין מאמינים קטן על טבילת כלים.

13. ערוך השולחן יורה דעה קכ:יג

ולפ"ז היה נראה דעל כלי זכוכית נאמנים דזהו דרבנן כמו שיתבאר ויש מי שפקפק בזה מטעם דבחזקת איסור גם בדרבנן אין נאמנים כמ"ש בסי' קכ"ז אמנם לענ"ד נראה דזה לא מקרי איסור אלא מצוה ולכן אין איסור המאכל שנשתמש בו